

עין משפט
גר מצותה
מז:

בזו א מיי פון מהל'
גירושין הלכה די פו
קמג עשין נ טוש"ט אה"ט
סימן קמב סעיף יח יט:

תוספות רי"ד

[illegible]

והסבירא גט זריצין ע"כ סבר לפי
שאיין בקיאיין לשמה כרבה דלרנא
כפני נחתם כשר כיון שאומרים וזה
שנחתם דמה אילו ואמרו כפנינו גרשה
וזה"ל ולרנא נמי דלמא בעלמא זריצין
והכל דכר משום דחד מיניירו מקסיד
לזריצין וחד אחמינה ואין לומר
לזריצין דלא מקסיד אטולינא מילתא לא
דיק דהא חקן אחד אומר כפנינו
נכתב ושנים אומרים כפנינו נחתם
דכשר אלמא מהימן חד אע"ג דלא
מקסידא אלמא הכמינה חורדו ואלא
לזריצין דלא דייק וי"ל דלס אלא
לזריצין בעלמא גס כאן לא היה
מועיל דיוין שאין כאן אלא אחד
שמעיד על החמינה לבד ואין לחילופי
נקיים שטרות בעלמא אע"ג דלדך
ומקסידא אחמינה לא מקסידא אחמינה
דכרה נמי אית ליה טעמא דלחילופי
דכר חקני כפני נחתם משום
לשמה פקטו נמי דלדך נחתם משום
לחילופי כדפריש' לעיל בפ"ק (דף ה.)
ואפ"פ שבין שהם שנים אין זריצין
לדך משום קיום אלמא משום לשמה
מ"מ כיון מיהא עדות משום
לשמה יסבירו העולם עדות זה משום
קיום הוא ואמי לחילופי משום קיום
שטרות בעלמא: **הא** נמי יוצא
מתחת ידי שריה כגשר רבנן.
ומדקדק כן לפי שזולא לישראל וכו' ואלא
גט יוצא כ' כ' כמא' פליגי דנגט יוצא
מתחת ידי שניהם יומא ליה דפליגי
נאמנו שמפרש גלשון ש"ז ובלשון שני
אפסא ויומא ליה טפי דפליגי אין
גט יוצא כ' כ' כמו שמפרש כאן גלשון
דלשון וענין קוגי' זו איכה דחלו
עורקות (וחולין דף נה.) גבי יד ערפה:
אלמא קבר צריבין בל' היינו
כרבה כדפרישנו: **כמא'** פ"ג.
וזה"ל ויומא דפליגי בחילופי כמו
לגלשון ראשון ואומר ר"י דבעלמא
ללשונא קמא איכה נמייר טעמא
לדני יהודה משום דלא חיש לחילופי
(*) כיון דלין גט יוצא אלמא מתחת יד
החמינה מוכחא מילתא משום
דעד חמינה נאמן ביחדי ש"ז שהוא
שליח הבע המזמריקן אחמינה ת"י
משום דלא הוו שלוחים אבל להאי
לישנא דמוקי לה כגט יוצא מתחת יד
שניהם איכה נאמיש לחילופי דהשתא
אין כאן הוכחה כיון דעד המעיד על
החמינה שזו נמי שליח הבע:

ומר סבר לפי שאין עדים מצויין

לְקַיֵּמוֹ. הַשְׁמָח הוּא מִנִּי לְ
צְרִישָׁא: וְרַבָּה אִמֵּר כִּי רַבּוּלֵי ע
לְשֹׁנֵי דְרַבָּה כְּלִישָׁנָא קִמָּא לְדַלִּידִיָּה נ
צְרִיכִין מִשּׁוּם דְּלֹא שְׂרִיחָא כְּדָא

וּמֵר סֵבֶר אֵל גּוֹרֵינֵן. פִּי בְּקוֹנְטֵרס
יִחְזוֹר דְּבֵר לְקַלְקוּלֵו דְּבִי תֵרִי דִּמְ
וּלֵא גּוֹרֵו בִּיה רֵבֵנֵן וּבְחֵסֵן פִּירֵשׁ כֵּן דִּאֲפִי
לְמַעוּטֵי בְּפִנִי נַחֲסֵן אֲזֵל לֹא בְּפִנִי נַחֲסֵן

המביא גם פרק שני גימין

צריבין ב'ו. פי' בקונטרס
ויין לקיימו ונראה דאפילו
א' דלאחר שלמדו צבי תרי
ועלו אצל מאז דסדר שנים

כשר אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת
הים אין צריכין שיאמרו בפנינו נכתב
ובפנינו נחתם אמר ליה ^אאבי אלא מעתה
סיפא דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב
ואחד אומר בפני נחתם פסול ורבי יהודה
מכשיר מעמא דאין הנט יוצא מתחת ידי
שניהם הא גט יוצא מתחת ידי שניהם
מכשירי רבנן אמר ליה ^אאין וכי אין גט
יוצא מתחת ידי שניהם במאי פליגי נמי
סבר גורנין דלמא ^אאתיא לאיחלופי בקיום
שטרות דעלמא בעד אחד וזמר סבר לא
גורנין לישנא אחרינא אמרי לה אמר רב
שמואל בר יהודה אמר רבי ^אוחנן אפי' גט
יוצא מתחת ידי שניהם פסול אלמא קסבר
שנים שהביאו גט ממדינת הים צריכין
שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם אמר
ליה ^אאבי אלא מעתה סיפא דקתני שנים
אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם
פסול ור' יהודה מכשיר אפילו גט יוצא
מתחת ידי שניהם פסלי רבנן אמר ליה אין
במאי קא מיפלגי מר סבר ^אלפי שאין
בקיין לשמה וזמר סבר לפי ^אשאין עדים
מצויין לקיימו לימא דרבה ורבא תנאי היא
לא רבא מותרין כלשנא קמא ורבה אמר
לך דכולי עלמא בעינן לשמה והכא במאי
עסקינן ^אלאחר שלמור ובגוירה שמא יחזור
הדבר לקלקולו קמפלגי דמר סבר גורנין
וזמר סבר לא גורנין וליפלוג נמי רבי יהודה
ברישא הא אתמר עלה אמר עולא חלוק
היה רבי יהודה אף בראשונה מתיב רב
אושעיא לעולא רבי יהודה מכשיר בזו ולא
באחרת מאי לאו למעוטי' אחד אומר בפני
נכתב ואחד אומר בפני נחתם לא למעוטי'
בפני נחתם אבל לא בפני נכתב סלקא
דעתך אמינא הואיל ולא גזר רבי יהודה
גוירה שמא יחזור דבר לקלקולו דלמא
אתי לאחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד
אחד נמי לא גזר קא משמע לן אתמר נמי
אמר רב יהודה שנים שהביאו גט ממדינת
הים באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן רבה
בר בר חנה חלש עול לגביה רב יהודה
^אורבה לשיולי ביה בעו מיניה ^אשנים
שהביאו גט ממדינת הים צריכין שיאמרו
בפנינו נכתב ובפנינו נחתם או אין צריכין
אמר להם אין צריכין מה אילו יאמרו בפנינו
גירשה מי לא מהימני אדהכי אתא ההוא
חברא

שוי ופלוג רבי יהודה
אמ' ב' הוא הדין דמ'י
זי תרי דמ'ימי גיטא אין
ז' צפ"ק (לעיל ה):

ללא גזר רבי יהודה שמה
מי גיטא מילתא דלא שכיחא
בחד נמי לא גזור דהא מסיק
גפרש טעמא משום איחלופי
קולו והיינו טעמא דנראה
בין בחד בין בצרי לרבי

מסורת הש"ס

(א) [ל"ל רב אמו], (ב) [לעיל
(ג), (ד) [ל"ל רב אסי],
(ה) [לעיל ב:], (ו) [שם],
(ז) [שם ה:], (ח) ק"א ורבנן
וכ"ג הערוך, (ט) [לעיל ה:]

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה נמלי וכו'
דכיון דאין גט וכו' מוכחא
מילקא דהא דעד:

מוסף רש"י

[illegible]

י' לחדל אנדרכו לומער מריווה אפ"ה כשר דקסער שנים שהציאו גט מאוס שאין עדים מנזוין לקיימו והרי כיון דסוף סוף שנים אז מה לי שנים לטעמיה מה לי אמת מהם הרי עדים מנזוין לקיימו לא פלוג רבנן בין בא עם חבורת אנשים לבא יחיד דלן מבחין ובודק בבלא דלא מוכחא מלתא ואם נבא כדאמר אהא וזו שיערו ואם אזל כשעניא הריבואי מלתא דמוכחא ולא שכיחא היא ולא אהמור בה רבנן: **סיפא דקמי.** בלוגתא דר' יהודה ורבנן עד כדריך בשאין הגט יולא מתחת ידי שניהם הוא דף שניהם שלוחין מכשיר רבנן ואע"ג דלמירה דידהו לא כלום היא דהא שנים שהציאו גט אין נריצין לומר: **במאי פליגי.** הואיל ואחד מציאו והוא לא חזק במיניה חכמים אמאי קמכשר ר' יהודה: **סיק סבר.** אף על פי שהגט יולא מתחת עד החתימה והשלים הימניהו רבנן כפרי אפילו הרי כיון דלא אמר גמי כשרי נכתב פסול כדאמר חכמים אחי לאחלושי כו' ורבי יהודה סבר. כיון דלארביינא תרי אחריני בתקומת לאסורדי אכתיבא מו לא אחי לאחלושי: **לריצין.** ואלו לא אמרו כדאמר חכמים רבנן דהוה הוא דאסורדי אחתיבא אחי לאחלושי הואיל ואיכו לא אמר אכתיבא: **סיפא דקמי.** פלוגתא יומא דומיא דרשא דלפניו גט יולא מתחת ידי שניהם פליגי דהא נריצין לומר ויהי לא כלום קאמרי דאי גט יולא מתחת ידי עדי הכתיבה היא דחתימה לאו כלום הוא שאינו שלים בדבר ואי מתחת יד אחד מחלו ועד החתימה לא שלשתן שלוחין בו כיון דלאחתיבא חד הוא דלאסורדי ואיכו לא אמר אכתיבא אחי לאחלושי בעמלמ: **במאי פליגי.** כלומר ר' יהודה אמאי אכשר: **תנא קמא סבר לפי שאין כצאין לשנים.** הלכך שנים שהציאו גט יולא לומר ואי לא כלום אמרו כדאמרן: **ורבי יהודה סבר לפי שאין מנזוין לקיימו.** הלכך שנים שהציאו גט יולא נריצין לומר ואי אכתיבא לא: **רבא מהדר כלשנא קמא.** דלן גט יולא מתחת ידי שניהם. דאי שנים הציאו דכילי עמלמ כשר דלן נריצין לטעם לפי שאין עדים מנזוין והכא כשהציאו א' אחת שהעיד עד החתימה ועמלמ דר' יהודה דלמנן לעיל דכיון דאכרא תרי אחריני אכתיבא לא אחי לאחלושי: **ורבא.** מוקי לא כלשנא תבא וואמר לא הכא דלמכשיר רבי יהודה לאו מאוס דשנים המציאו לא אין נריצין אלא לאחר שלמדו עסקינן דלמאי ייחוש לה לא לשמה הא איכא אי לקיימו הוה גורי שמא יחזור דבר לקלקולו ורבי דמימיני גיטא לא שכיחא ולא גזרו **רבי יהודה ברביא.** בחדא אומר נחמס כיון דיולא מתחת ידי שניהם גמי לא למדו ולקלקול לא חייש: **דא כפני נכתב.** דמד דלן וספולין לאחלושי הוא: **אמור גמי.** כלשנא יולא מתחת ידי שניהם מחלוקת: **בחדא**